

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16315

гр. София, 16.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110164598 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба на **Е. В. Б.** против **Столична община**.

При извършена служебна проверка на редовността на исковата молба съдът констатира, че същата е редовна.

Страните са представили писмени документи, които като относими към предмета на доказване следва да бъдат приети като писмени доказателства.

Следва да се изиска за прилагане към настоящото дело гр. дело №/2021 г. по описа на СРС, 173 гр. състав.

Страните следва да се поканят към постигане на спогодба за доброволно уреждане на спора между тях.

Съдът намира, че са налице предпоставките за разглеждане на делото в открито съдебно.

Ето защо, на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

1. **НАСРОЧВА** делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **29.05.2024 г. от 10:00 часа**, за когато да се призоват страните.
2. **ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:**

1. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения (чл.146, ал.1, т.1 ГПК):

Производството е образувано по искова молба на Е. В. Б. срещу Столична община, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД, за сумата от 3 000 лв. (предявен като частичен от 7000 лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в телесни увреждания, болки и страдания, последица нападение над ищцата на бездомни кучета, станало на 13.03.2021г. в град София, ж.к.

Ищцата сочи, че на 13.03.2021г. около 11.00ч. била на разходка с кучето си в парк в град София, ж.к. Изведнъж била нападната от глутница бездомни кучета (5-6 на брой), които били изключително агресивни, големи и кръвожадни. Те скочили срещу нея и започнали да я хапят по задната част на бедрата. Б. усетила остра болка и видяла, че тече

кръв. Не можела да се защити сама, а кучетата се настървявали още повече. Започнала да вика за помощ, при което от някъде се появила жена, която успяла да ги прогони. Целите крака на ищцата били в кръв, панталоните ѝ били разкъсани, усещала остра болка в бедрата. Веднага посетила спешния кабинет на болница "Св. А.". Там тя била прегледана, а раните ѝ - защити. Тъй като не можела да се движи свободно, се наложило родителите ѝ да я приберат. В дома си не можела да извършва свободно редица дейности - била на легло, а отиването до тоалетна било придружено с болки и страдания. Не можела да ходи на работа, което се отразило на доходите ѝ. Няколко пъти се наложило да посещава болница за махане на конци и насочване към физиотерапия. Заявява, че Столичната община е собственик на парковете, местата за отдих и градините в столичния град, включително мястото, 2 където била нападната. Като такъв трябвало да ги поддържа в такова състояние, че да могат да се ползват безпроблемно, премахвайки опасни предмети и животни, които могат да застрашат живота и здравето на гражданите. Допускайки наличието там на опасни животни, се обуславяла отговорност за ответника да обезщети вредите, които те са причинили.

С влязло в сила решение, постановено на 10.11.2022 г. по в.г.д. №/2022 г. по описа на СГС, възз. II-Б състав бил уважен от ищцата иск срещу СО, като последната била осъдена да ѝ заплати сумата от 1000 лева, предявена частично от 7000 лева - обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в телесни увреждания, болки и страдания, последица нападение над ищцата на бездомни кучета, станало на 13.03.2021г. в град София, ж.к. В мотивите на постановения съдебен акт било посочено, че справедливото обезщетение възлиза на 3000 лева, поради което претендира тази сума в настоящото производство.

Ответникът Столична община в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е депозирал отговор на исковата молба, с който се оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва твърденията инцидента да е в резултат на противоправно бездействие от страна на общината, както и че не е изпълнила задълженията ѝ, вменените по закон. Твърди, че общината е изпълнила чрез служителите си възложените по закон задължения по отношение на безстопанствените кучета. Оспорва изложените в исковата молба фактически твърдения досежно времето и мястото на инцидента, механизма на инцидента, причинените увреждания, причинната връзка между твърдения инцидент и получените увреждания, както и че кучето е било безстопанствено, както и обстоятелството, че има възлагане на конкретна работа и бил реализиран състава на чл. 49 ЗЗД. Твърди, че описаните телесни увреди не било възможно да са получени по описания начин и причина и не се намират в пряка причинно-следствена връзка с инцидента по исковата молба. Поддържа, че физическите увреждания на ищцата не отговаряли на типичните за ухапване от куче. Оспорва претенцията по размер като сочи, че обезщетението определено от СГС в пълна степен обезщетява претърпените от ищцата вреди. Претендира сторените в производството разноски.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД.

3. Права и обстоятелства, които се признават (чл.146, ал. 1, т.3 ГПК):

Отделя на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: С влязло в сила решение, постановено на 10.11.2022 г. по в.г.д. №/2022 г. по описа на СГС, възз. II-Б състав е уважен предявен от ищцата иск срещу СО, като последната е осъдена да ѝ заплати сумата от 1000 лева, предявена частично от 7000 лева - обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в телесни увреждания, болки и страдания, последица от нападение над ищцата на бездомни кучета, станало на 13.03.2021г. в град София, ж.к.

4. Обстоятелства, които не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал.1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 155 ГПК и чл. 154, ал. 2 ГПК):

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

5. Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти (чл. 146 ,ал. 1, т. 5 ГПК):

В тежест на всяка от страните е да докаже верността на наведените от нея твърдения, на които основава своите искания или възражения.

По предявения осъдителен иск с правно основание чл. 49 ЗЗД по делото трябва да бъдат установени следните елементи от фактическия състав, пораждащ отговорността за обезвреда: противоправно действие или бездействие от страна на лице, на което е възложено извършване на някаква работа, причиняване на вреда - при или по повод изпълнението на възложената работа, както и причинна връзка между противоправното поведение и вредоносния резултат, включително размер на твърдените имуществени и неимуществени вреди. По аргумент от чл. 45, ал. 2 ЗЗД, вината на причинителя на вредата се предполага до доказване на противното, **като в тежест на ответника** е при оспорване да обори презумпцията, доказвайки по несъмнен начин липсата на вина на прекия причинител. **Доказването на останалите елементи от фактическия състав е в тежест на ищеца.**

Указва на ищеца, че не сочи доказателства за размера на причинените вреди.

III. По доказателствата:

ДОПУСКА И ПРИЕМА, като писмени доказателства по делото, документите, представените ведно с исковата молба и отговора на исковата молба.

ДА се изиска за послужване гр. дело №/2021 г. по описа на СРС, 173 гр. състав.

IV. 1. УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или замине за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на

неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

2. ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието.

-
Препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, да се връчи на страните, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

Определението **не** подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____